

تفسير معاني

İNGİLİZCE VE TÜRKÇE OLARAK KUR'AN-I KERİM'İN MEALİ VE TEFSİRİ

BİRİNCİ KİTAP

At-Taberi, El-Kurtubi ve İbn-i Kesir'in

Tefsirlerinden derlenmiş, Dipnotlarda buhari, den hadislere yer verilmiştir.

HAZIRLAYAN:

By:

الدكتور محمد تقي الدين الهلالي — الدكتور محمد محسن خان

Dr. Muhammad Tacuddin El-Hilali, Yrd. Dr. (Berlin)

İslam Üniversitesi İslami İnanç Ve İlimleri Bölümü Profesörü

Medine-i Münevvere, Suudi Arabistan

Ve

Dr. Muhammad Muhsin Han

Üniversite Hastanesi Eski Müdürü

Medine-i Münevvere, Suudi Arabistan

Türkçeye Kazandıran: İsmail Ercan

DARUSSALAM

Dünya Dilleri Yayın Evi

FATİHA SÜRESİ
(ACİLIS) I

Sūrat Al-Fātiḥah (The Opening) 1

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

2. Bütün hamd ve senâlar,
âlemlerin (insanlar, cinler ve
bütün varlıkların) rabbi ^[1]
olan Allah'a olsun ^[2]

3. Rahman ve Rahîm

4. Hesap gününün (yani haşır gününün) yegâne sahibi ve (hâkimi).

5. (Ancak) sana ibâdet eder ve
(yalnız) (her şey için) senden
yardım dileriz.

6. Bizi dosdoğru yola ilet.^[3]

1. In the Name of Allāh, the Most Gracious, the Most Merciful.
 2. All praise and thanks are Allāh's, the Lord^[1] of the 'Ālamān (mankind, jinn and all that exists).^[2]
 3. The Most Gracious, the Most Merciful.
 4. The Only Owner (and the Only Ruling Judge) of the Day of Recompense (i.e. the Day of Resurrection).
 5. You (Alone) we worship, and You (Alone) we ask for help (for each and everything).
 6. Guide us to the Straight Way.^[3]

^[1] (Âyet 1:2) *Rab*: Kur'an-ı Kerim'de geçen bu kelimenin Arapçadan başka bir dilde tam karşılığı yoktur. Anlam olarak, "Bütün kainatın tek ve yegâne yaratıcısı, sahibi, düzenleyicisi, rizik verenî, efendisi, planlayıcısı, emniyet vereni" demektir. *Rab*, aynı zamanda Allah'ın yüce isimlerinden birisidir.

[2] (Ayet 1:2) Ebu Saíd bin Muallâ'dan rivâyet olundüğüne göre, o söyle der: Ben camide namaz kıldıgım esnâda, Allah'ın Resûlü عليه السلام bana seslendi, ancak ben cevap vermedim. Daha sonra: "Ey Allah'ın Resûlü, namaz kiliyordum." dedim O: "Allah; 'Allah'ın Elçisi عليه السلام size seslendiğinde, Allah'a (O'na itaaten) ve O'nun elçisine cevap veriniz." diye buyurmadı mı? dedi.(Ayet 8:24) Ve devamlı buyurdu ki: "Camiden çıkmadan, sana Kur'an-ı Kerim'den bir süre öğreteceğim ki o Kur'an'daki en büyük sûredir." Sonra elimden tutarak kapıya yönelince, "Bana Kur'an'ın en büyük sûresini öğretecektiniz" diye hatırlatmak istedim. O: "el-Hamdu lillahi Rabb il-Âlemîn [bütün hamd ve senâlar âlemlerin (insanlar, cinler ve bütün varlıkların) rabbi olan Allah'a olsun], diye buyurdu. "es-Seb'ul-Mesâni" (arka arkaya okunan yedi âyet) olan Fâtiha Sûresi, bana verilen Kur'an-Kerim'dir." (Sahîh-i Buhârî, Cilt: 6, Hadis no: 1):

^[3] (Âyet 1:6) *Hidâyet* iki kısımdır:

i) Tevfik hidâyeti: Tamamen Allah'tan gelen

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

مـ أـلـفـ الـخـزـنـ الـزـجـمـ

الحمد لله رب العالمين

الرَّجِيمُ

مِنْ كِتابِ يَوْمِ الدِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هذا المترجَمُ المُتّقِيمُ

^[1] (V.1:2) Lord: The actual word used in the Qur'an is *Rabb*. There is no proper equivalent for *Rabb* in the English language. It means the One and the Only Lord for all the universe, its Creator, Owner, Organiser, Provider, Master, Planner, Sustainer, Cherisher, and Giver of security. *Rabb* is also one of the Names of Allah. We have used the word "Lord" as the nearest to *Rabb*. All occurrences of "Lord" in the interpretation of the meanings of the Noble Qur'an actually mean *Rabb* and should be understood as such.

[2] (V.1:2). Narrated Abu Sa'id bin Al-Mu'allâ: While I was praying in the mosque, Allâh's Messenger called me but I did not respond to him. Later I said "O Allâh's Messenger, I was praying." He said "Didn't Allâh say, 'Answer Allâh (by obeying Him) and His Messenger when he (ﷺ) calls you.' " (V 8:20) He then said to me, "I will teach you a Sûrah which is the greatest Sûrah in the Qur'ân, before you leave this mosque." Then he got hold of my hand, and when he intended to leave (the mosque), I said to him, "Duke, you say to me, 'I will teach you a Sûrah which is the greatest Sûrah in the Qur'ân.' " He said, "Al-Hamdu lillâhi Rabbil-âlamîn [i.e. all praise and thanks to Allâh's, the Lord of the 'Âlamîn (mankind, jinn and all that exists)], Sûrat Al-Fâtihah which is As-Sâ'î Mathâni (i.e. the seven repeatedly recited Verses) and the Grand Qur'ân which has been given to us." [Sahîh Al-Bukhârî, 6/4474 (O.P.1)].

[3] (V.1:6) Guidance is of two kinds:
 a) Guidance of *Taufiq* which is totally from Allah, is

giremelysin' dedi. Zeyd: 'Ben Allah'ın gazabından başka hiçbir seyden kaçmam; eğer kaçma gücüm varsa onun azına bile tahammül edemem. Bana başka bir din hakkında bilgi verir misin?' dedi.

O: 'Hanif dininden (İslâmî Tevhid'den) başka bir din bilmiyorum'. dedi. Zeyd: 'Hanif nedir?' diye sordu. O: 'Hanif, (Peygamber) İbrahim'in dinidir. O ne bir Yahudi, ne de bir Hristiyan idi ve o (yalnız) Allah'tan - İslâmî Tevhid - başkasına ibâdet etmezdi.' dedi. Daha sonra Zeyd dışarı çıktı ve Hristiyan bir din âlimi ile karşılaştı ve ona da (önceki) aynı şeyleri söyledi. Hristiyan: 'Allah'ın gazabından payını almadıkça dinimize giremelysin' dedi. Zeyd: 'Ben Allah'ın gazabından başka hiçbir seyden kaçmam; eğer kaçma gücüm varsa, onun azına bile tahammül edemem. Bana başka bir din hakkında bilgi verir misin?' dedi. O: 'Hanif dininden (İslâmî Tevhid'den) başka bir din bilmiyorum' dedi. Zeyd: 'Hanif nedir?' diye sordu.

O: 'Hanif, (Peygamber) İbrahim'in dinidir. O ne bir Yahudi, ne de bir Hristiyan idi ve o (yalnız) Allah'tan - İslâmî Tevhid - başkasına ibâdet etmezdi.' dedi. İbrahim('in dini) hakkında bu ifâdeyi duyurken, Zeyd oradan ayrıldı. Ve dışarı çıkmakta iki elini kaldırarak şöyle dedi: 'Ey Allâh! Sâhidim ol ki ben İbrahim'in dini üzereyim.'

Esma bint Ebu Bekir'den rivâyet olunduğuuna göre, o söyle der: "Zeyd'i sırtı Kâbe'ye yaslanmış bir vaziyette söyle derken gördüm: 'Ey Kureş halkı! Allâh'a yemin ederim ki, benden başka aranızda hiç kimse İbrahim'in dini üzere degildir.' O söyle ilâve etti: "O (Zeyd) küçük kızların hayatlarını kurtardı. Bir kimse kız çocuğunu öldürmek istediginde, ona söyle derdi: 'Onu öldürme, zira senin için ona ben bakacağım'. Böylece onu alır ve büyüğünde babasına söyle derdi: 'Şimdi eğer istersen onu sana vereyim ve istersen ona senin adına bakayım'". (Sahih-i Buhâri, Cilt: 5, Hadis no: 169).

[4] (Âyet 1:7) Ubeyde bin Sâmit'ten (R.A.) rivâyet olunduğuuna göre, o söyle der: Allah'ın Resûlü (ﷺ) söyle buyurdu: "(Namazında) Fâtiha Sure'si ni okumayanın namazı kabul olunmaz". (Sahih-i Buhâri, Cilt: 1, Hadis no: 723).

[5] (Âyet 1:7) Ebu Hureyre'den (R.A.) rivâyet olunduğuuna göre, Allah'ın Elçisi (ﷺ) söyle buyurdu: "İmam, 'Gâyîl-mâgdûbi aleyhim walad-dâllîn' [Senin gazabına uğrayanların değil, ne de yoldan çıkanların (1:7)] dediğinde, siz 'Amin' deyin. Eğer bir kişinin 'Amin' demesi, meleklerin 'Amin' demeleriyle aynı ana rastlarsa, o kişinin geçmiş günahları bağışlanır." (Sahih-i Buhâri, Cilt: 6, Hadis no: 2).

7. Kendilerine nimetini ihsan ettiklerinin yoluna; ^[1] Senin gazabına uğrayan^[2] (Yahudiler) ve sapıtmışların (Hristiyanlar) yoluna değil.^[3], ^[4], ^[5].

7. The way of those on whom You have bestowed Your Grace,^[1] not (the way) of those who earned Your Anger,^[2] nor of those who went astray.^[3] ^[4] ^[5]

صَرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ عَلَى
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِحِينَ

hidâyettir. Allah, bir kişinin kalbini (küfürden İslâmî Tevhid Înancına) açar.

ii) İrşad hidâyeti: Hakkı yani İslâmî Tevhid Înancını tebliğ eden Allah'ın elçileri ve takvâ sahibi vâzilerin nasihatleriyle.

[1] (Âyet 1:7) Yani peygamberlerin, siddiklerin (Ebubekir Siddîk gibi, Peygamber ﷺ, inanmada ilk ve en önde olan onun takipçileri), şehtilerin ve doğruların yolu, [Allah'ın] buyurduğu gibi: "Ve her kim ki Allâh'a ve elçisi Muhammed'e (ﷺ) itaat ederse, işte onlar Allâh'ın ihsanda bulunduğu peygamberler, siddikler, şehtler ve doğrularla birlikte olacaklardır. Bu arkadaşlar ne güzel arkadaşlardır!" (Âyet 4:69)].

[2] (Âyet 1:7) Adîy bin Hâtîm'den (R.A.) rivâyet olunduğuuna göre, o söyle der: Allah'ın Resûlü'ne (ﷺ) Allah'ın şu buyruguna dair sordum: "Gâyîl-mâgdûbi aleyhim (Gazabına çarpılmışların yoluna değil)" O: "Onlar Yahudilerdir." Ve 'Velad-dâllîn' (ne de yoldan çıkmışların), O: (ﷺ): "Hristiyanlar, işte onlar yoldan çıkmış olanlardır" diye buyurdu." (Bu hadis, Tirmîzî ve Ebu Davûd tarafından zikredilmektedir).

[3] (Âyet 1:7) Zeyd bin Amr bin Nufeyl hakkındaki rivâyet: Abdullâh bin Ömer'den rivâyet olunduğuuna göre, o söyle der: "Peygamber ﷺ, kendisine bir vahyin inmesinden önce, Belde (vadisinin) dibinde Zeyd bin Amr bin Nufeyl ile karşılaştı. Peygamber'e ﷺ bir yemek takdim edildi, ancak o bundan yemeyi reddetti. Sonra Zeyd'e takdim edildiğinde, o söyle dedi: 'Ben Nûsubunuz * üzerine ve putlarınız adına kurban ettiğinizden yemem. Ben sadece kurban edilmeleri anında Allah'ın adının zikredildiklerinden (bu hayvanların etlerinden) yerim.' Zeyd bin Amr, Kureşîlerin hayvanlarını kurban etme usullerini tenkit eder ve söyle derdi: 'Allâh koyunu yarattı, onun için gökten su gönderdi ve onun için yerden ot bitirdi; ancak siz o hayvanı Allâh'ın adından başkası için kurban ediyorsunuz'. O böyle derdi. Çünkü bu uygulamayı reddeder ve bunu kerîh görürdü."

Ibn-i Ömer'den rivâyet olunduğuuna göre, o söyle der: "Zeyd bin Amr bin Nufeyl takip edilecek doğru bir din hakkında araştırmada bulunmak üzere Şam'a (Suriye, Lübnan, Filistin ve Ürdün'ü içine alan bölgeye) gitti. Yahudi din âlimi ile karşılaştı ve ona onların dini hakkında soru sordu. O: 'Ben dininize girmek istiyorum, bunun için bana onun hakkında bilgi ver' dedi. Yahudi: 'Allâh'ın gazabından payını almadıkça dinimize

Allâh opens one's heart to receive the truth (from disbelief to belief in Islâmî Monotheism).

b) Guidance of Irshâd through preaching by Allâh's Messengers and pious preachers who preach the truth, i.e. Islâmî Monotheism.

[1] (V.1:7) i.e. the way of the Prophets, the *Siddiqûn* (i.e. those followers of the Prophet, who were first and foremost to believe in him, like Abu Bakr As-Siddîq), the martyrs and the righteous, [as Allâh عزوجل said: "And whoso obeys Allâh and the Messenger (Muhammad ﷺ), then they will be in the company of those on whom Allâh has bestowed His Grace, of the Prophets, the *Siddiqûn*, the martyrs, and the righteous. And how excellent these companions are!" (V.4:69)].

[2] (V.1:7) Narrated Adî bin Hâtîm ﷺ: I asked Allâh's Messenger ﷺ about the Statement of Allâh: 1. "Gâyîl-mâgdûbi aleyhim [not (the way) of those who earned Your Anger]," he ﷺ replied: "They are the Jews". And 2. "Walad-dâllîn (nor of those who went astray)," he ﷺ replied: "The Christians, and they are the ones who went astray". [This Hadîth is quoted by *At-Tirmidhi* and *Musnad Abu Dâwid*.]

[3] (V.1:7) Narration about Zaid bin 'Amr bin Nufail. Narrated 'Abdullah bin 'Umar ﷺ: The Prophet ﷺ met Zaid bin 'Amr bin Nufail in the bottom of (the valley of) Baldah before the descent of any Divine revelation to the Prophet ﷺ. A meal was presented to the Prophet ﷺ but he refused to eat from it. (Then it was presented to Zaid) who said, "I do not eat anything which you slaughter on your *Nusub** in the name of your idols. I eat only those (animals) on which Allâh's Name has been mentioned at the time of (their) slaughtering." Zaid bin 'Amr used to criticise the way Quraish used to slaughter their animals and used to say, "Allâh has created the sheep and He has sent the water for it from the sky, and He has grown the grass for it from the earth; yet you slaughter it in others than the Name of Allâh." He used to say so, for he rejected that practice and considered it as something abominable. [Sahih Al-Bukhâri, 5/3826 (O.P.169)].

* *Nusub*: See the glossary. Narrated Ibn 'Umar ﷺ: Zaid bin 'Amr bin Nufail went to Shâm (the region comprising Syria, Lebanon, Palestine and Jordan), enquiring about a true religion to follow. He met a Jewish religious scholar and asked him about their religion. He said, "I intend to embrace your religion, so tell me something about it." The Jew said, "You will not embrace our religion unless you receive your share of Allâh's Anger." Zaid

yolunda harcarlar [yani zekat verirler^[1], kendileri için, anabaları, çocukları, hanımları vb. için harcarlar; aynı zamanda fakirlere ve Allah'ın yolunda-cihad-sadaka verirler].

4. Onlar sana (Muhammed ﷺ) gönderilene (yahyedilene) (Kur'an ve Sünnete)^[2], senden evvel indirilenlere de (Tevrat ve İncil'e) imân ederler ve âhirete (haşir, iyi ve kötü amellerin karşılığı, cennet ve cehenneme) kesin olarak inanırlar.

5. İşte onlar tam olarak Rablerinden gelen (doğru) hidâyet üzeredirler ve onlar muvaffak olanlardır.

6. Şu muhakkak ki, sen (Ey Muhammed ﷺ) kâfirleri uyarsan da uyarmasın da bîdir; onlar imân etmezler.

give *Zakât*,^[1] spend on themselves, their parents, their children, their wives, and also give charity to the poor and also in Allah's Cause — *Jihâd*.

4. And who believe in that (the Qur'an and the Sunnah)^[2] which has been sent down (revealed) to you (Muhammad ﷺ) and in that which was sent down before you [the Taurât (Torah) and the Injîl (Gospel)] and they believe with certainty in the Hereafter. (Resurrection, recompense of their good and bad deeds, Paradise and Hell).

5. They are on (true) guidance from their Lord, and they are the successful.

6. Verily, those who disbelieve, it is the same to them whether you (O Muhammad ﷺ) warn them or do not warn them, they will not believe.

[Peygamberin ﷺ namazı nasıl kıldığı hususunda, bakınız: Sahih-i Buhâri Cilt:1, Hadis no: 702, 703, 704, 723, 786, 787].

^[1] (Âyet 2:3) Zekat: Bir müslümanın zekata tabi servet ve malının, yillik olarak İslâm cemaatindeki ihtiyaç sahiplerine verilmesi gereken belli bir orandır. Zekatın ödenmesi şarttır, zira İslâmın beş şartından birisidir. Zekat, sosyal adaletin tesisi ve müslüman toplumu refah ve emniyete götüren en önemli iktisadi vasıtadır. (Bkz. Sahih-i Buhâri, Cilt 2, Zekat Kitabı, No:24).

^[2] (Âyet 2:4) İbn-i Ömer'den ﷺ rivâyet olunduguna göre, Allah'ın Elçisi ﷺ söyle buyurdu: İslâmîyet (aşağıdaki) beş (esas) üzerine bina edilmiştir:

1. Kelime-i Şehâdet getirmek (yani "Lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden Rasûlullah", Allah'tan başka hakkıyla ibâdeye läyik hiç kimse olmadığına ve Muhammed'in ﷺ Allah'ın elçisi olduğuna şâhâdet etmek).

2. İkamet-üs-Salât: Beş vakit (farz) namazı (cemaatle) kılmak.

3. Zekat vermek.

4. Hacca gitmek.

5. Ramazan ayında oruç tutmak.

(Sahih-i Buhâri, Cilt 1, Hadis no: 7).

631(O.P.604) and 9/7246 (O.P.352)] [For the characteristics of the Salât (prayer) of the Prophet ﷺ see *Sahih Al-Bukhâri*, 1/735, 736, 737, 766, 823, 824 (O.P.702, 703, 704, 733, 786, 787)].

^[1] (V.2:3) *Zakât* (زكوة) (obligatory charity): A certain fixed proportion of the wealth and of every kind of property liable to *Zakât* of a Muslim to be paid yearly for the benefit of the poor in the Muslim community. The payment of *Zakât* is obligatory as it is one of the five pillars of Islam. *Zakât* is the major economic means for establishing social justice and leading the Muslim society to prosperity and security.

[See *Sahih Al-Bukhâri*, Book of *Zakât*, No. 24]

^[2] (V.2:4) Narrated Ibn 'Umar ﷺ: Allâh's Messenger ﷺ said: Islâm is based on (the following) five (principles):

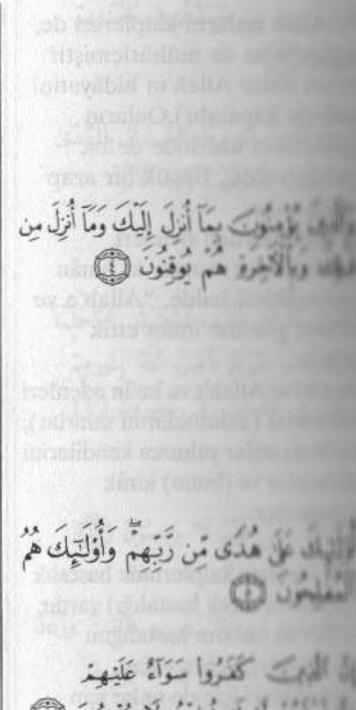
1. To testify that "Lâ ilâha illallah wa anna Muhammedur-Rasûl Allâh" (none has the right to be worshipped but Allâh and that Muhammad ﷺ is the Messenger of Allâh).

2. *Iqâmat-as-Salât*: to perform the five (compulsory congregational) *Salât* (prayers).

3. To pay *Zakât* (obligatory charity).

4. To perform *Hajj* (i.e. pilgrimage to Makkah).

5. To observe *Saum* (fasting) during the month of Ramadân. [*Sahih Al-Bukhâri*, 1/8 (O.P.7)].

BAKARA SÜRESİ II

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1. Elif. Lâm. Mîm. [Bu harfler Kur'an'ın mucizelerinden olup Allah'tan başka kimse onların manalarını bilemez].

2. Bu, kendisinde hiçbir şüphe bulunmayan Kitap (Kur'an); müttakiler [Allah'tan çok korkan (her türlü günahtan ve O'nun yasak ettiği kötü işlerden kaçınan) ve Allah'ı çok seven (O'nun emrettiği her türlü güzel işi yerine getiren)] için bir rehberdir.

3. Ki onlar gayba^[1] inanırlar ve namaz^[2] kılalar (İkamet-üs-Salât) ve kendilerine rızık olarak verdigimizden Allah

Sûrat Al-Baqarah (The Cow) 2

In the Name of Allah,
the Most Gracious, the Most Merciful**1. Alif-Lâm-Mîm.**

[These letters are one of the miracles of the Qur'an and none but Allah (Alone) knows their meanings.]

2. This is the Book (the Qur'an), whereof there is no doubt, a guidance to those who are *Al-Muttaqûn* [the pious believers of Islamic Monotheism who fear Allah much (abstain from all kinds of sins and evil deeds which He has forbidden) and love Allah much (perform all kinds of good deeds which He has ordained)].

3. Who believe in the *Ghayb*^[1] and perform *As-Salât* (*Iqâmatas-Salât*),^[2] and spend out of what We have provided for them [i.e.

^[1] (Âyet 2:3) Gayb: Sözlük olarak, görünmeyecek bir şey demektir. Ancak bu kelime; Allah'a, meleklerle, mukaddes kitaplara, Allah'ın elçillerine, haşir gününe ve kader'e imân gibi geniş anımlar ifade eder. Aynı zamanda, Allah ve Resul'u'nun geçmiş, simdiki ve gelecek zamana dair mevzular hakkında (meselâ göklerle yerin yaratılışı, canlılar alemi, geçmişte yaşamış milletler, Cennet ve Cehennem hakkında haber vb.) verdiği bilgiler anlamına gelir.

^[2] (Âyet 2:3) İkamet-üs-Salât: Namazın edası, yani: a) Peygamber'in ﷺ : 'Çocuklarınız yedi yaşına geldiklerinde onlara namaz kılmalarını emredin; on yaşına geldiklerinde hafifce dövün' emri gereği kadın ve erkek, her müslümanın muayyen vakitlerde, erkek camide olmak üzere düzenli olarak günde beş vakit namaz kılmakla mükelleftir; erkekler camide cemaat halinde, kadınlar ise evde kılalar. Bu farzın müslümanlar tarafından yerine getirilmemesi halinde (bir ailenin, kasabanın, kabilenin vb.) reisi veya bir ülkenin müslüman idarecileri Allah katında mesuldürler.

b) Bir Müslüman namazlarını, Peygamber'in ﷺ "Beni namaz kılarken gördüğünüz gibi namaz kılın" (Sahih-i Buhâri, Cilt:1, Hadis no: 604 ve Cilt: 9, Hadis no:352). emri gereği tâdil-i erkânyla, yani kiyam, rüku, seccde, teşehhüde riâyet ederek kılmalıdır.

^[1] (V.2:3): *Al-Ghaib*: literally means a thing not seen. But this word includes vast meanings: Belief in Allâh, Angels, Holy Books, Allâh's Messengers, Day of Resurrection and *Al-Qadar* (Divine Preordinances). It also includes what Allâh and His Messenger ﷺ informed about the knowledge of the matters of past, present, and future, e.g., news about the creation of the heavens and earth, botanical and zoological life, the news about the nations of the past, and about Paradise and Hell.

^[2] (V.2:3): *Iqâmat-as-Salât* (الصلوة): The performance of *Salât* (prayers). It means that:

a) Each and every Muslim, male or female, is obliged to offer his *Salât* (prayers) regularly five times a day at the specified times; the male in the mosque in congregation and as for the female it is better to offer them at home. As the Prophet ﷺ has said: "Order your children to perform *Salât* (prayers) at the age of seven and beat them (about it) at the age of ten." The chief (of a family, town, tribe) and the Muslim rulers of a country are held responsible before Allâh in case of non-fulfillment of this obligation by the Muslims under their authority.

b) One must offer the *Salât* (prayers) as the Prophet ﷺ used to offer them with all their rules and regulations, i.e., standing, bowing, prostrating, sitting, as he ﷺ has said: "Offer your *Salât* (prayers) the way you see me performing them." [See *Sahih Al-Bukhâri*, 1/

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَ

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رِبُّ فِيهِ هُدَىٰ

لِلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيَعْمَلُونَ الصَّلَاةَ وَمَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُفَعِّلُونَ

15. Allah onlarla alay eder ve azgınlıkları içinde kör bir şekilde serserice dolaşmalarına izin verir.

16. Onlar o kimselerdir ki doğru yolu bırakıp sapıklığı satın almışlardır; bu yüzden, onların ticâreti kârsız olmuştur. Ve onlar hidâyete erdirilememişlerdir.

17. Onların hâli ateş yakan birinin hâli gibidir ki, o çevresindekileri aydınlatınca Allah ışıklarını giderip kendilerini karanlıklar içinde bırakmıştır. (Böylece), onlar görememişlerdir.

18. Onlar sağır, dilsiz ve kördürler. Bu yüzden (doğru yola) dönemezler.

19. Veya gökten inen yağmur fırtınası gibidir ki, onda karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek çakması vardır. Ölüm korkusuyla sersemletici yıldırımlardan parmaklarını kulaklarına tikarlar. Ancak Allah kâfirleri ebediyen çeveçeve kuşatır (yani Allah onların hepsini bir araya toplayacaktır).

20. O şimşek neredeyse onların görmelerini alıp götürecekt. Onları aydınlatınca içinde yürürlər; karanlık onları örtünce de ayakta kalırlar. Şayet Allah dileseydi onların işitmelerini de, görmelerini de alıverirdi. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yeter.

21. Ey insanlar! Siz de, sizden öncekileri de yaratınan Rabbinize (Allah'a) ibâdet edin ki müttakilerden (takvâ sahibi - Ayet 2:2) olasınız.

22. O (Allah) ki yeryüzünü sizin için bir dinlenme yeri ve göğü bir kubbe kılmıştır. O,

15. Allâh mocks at them and gives them increase in their wrong-doing to wander blindly.

16. These are they who have purchased error for guidance, so their commerce was profitless. And they were not guided.

17. Their likeness is as the likeness of one who kindled a fire; then, when it lighted all around him, Allâh took away their light and left them in darkness. (So) they could not see.

18. They are deaf, dumb, and blind, so they return not (to the Right Path).

19. Or like a rainstorm from the sky, wherein is darkness, thunder, and lightning. They thrust their fingers in their ears to keep out the stunning thunderclap for fear of death. But Allâh ever encompasses the disbelievers (i.e. Allâh will gather them all together).

20. The lightning almost snatches away their sight, whenever it flashes for them, they walk therein, and when darkness covers them, they stand still. And if Allâh willed, He could have taken away their hearing and their sight. Certainly, Allâh has power over all things.

21. O mankind! Worship your Lord (Allâh), Who created you and those who were before you so that you may become *Al-Muttaqûn* (the pious. See V.2:2).

22. Who has made the earth a resting place for you, and the sky as a canopy, and sent down

وَسُلْطَنُهُمْ فِي طَغْيَانِهِمْ

أَنْتُمُ الَّذِينَ أَشْرَقْتُ الظَّلَلَةَ إِلَيْهِمْ

فَمَا رَبَتْ لَعْنَتُهُمْ وَمَا كَانُوا

كُفَّارُهُمْ قُتْلُ الَّذِي أَسْتَوْقَدْ تَارِىْ قَلْمَانْ

أَهْلَكَهُمْ مَا حَوْلَهُمْ ذَهَبَ اللَّهُ بِئْرُهُمْ

وَرَاهِنْهُمْ فِي الْمُلْمَنْتِ لَا يَبْصُرُونَ

لَا يَرْجِعُونَ

لَا كَفَّارُهُمْ مِنَ النَّاسِ فِيهِ طَلْبَتْ وَرَغْدُ

وَرَدْ عَمَلُونَ اسْتَعْفَمْ فِي مَا دَأَبُهُمْ مِنْ

الْكُفُورِ حَذَرَ الْمُؤْمِنُ وَاللَّهُ مُحِيطٌ

بِالْعِلْمِ

لَا يَنْعَفُ ابْنُهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ

فِي هَذِهِ وَلَا هَذِهِ اللَّمْنَ عَنْهُمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ

لَا يَنْعَفُ بِسَمْوَهُمْ وَإِنْصَرَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

كَلِيلٌ وَفَرِيدٌ

إِنَّ الْأَنْشَاءَ أَغْبَدُوا رِبَّكُمُ الَّذِي خَلَقُوكُمْ

وَالَّذِينَ لَمْ يَلْكُمْ لَعْنَكُمْ تَسْتَوْنَ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرِشَاتًا وَالنَّسَاءَ

وَالَّذِي مَنَّ مِنَ النَّاسِ مَا فَأْخَرَ يَهُ مِنْ

7. Allah onların kalplerini de, kulaklarını da mühürlemiştir (yani onlar Allah'ın hidâyetini kabule kapalıdır). Onların gözlerinin üzerinde de bir perde vardır. Büyük bir azap onlarındır.

8. İnsanlardan öyleleri (münâfiklar) vardır ki, imân etmedikleri halde, "Allah'a ve âhiret gününe imân ettik", derler.

9. Onlar Allah'ı ve imân edenleri aldatırlar (aldattıklarını sanırlar); halbuki onlar yalnızca kendilerini aldatırlar ve (bunu) idrâk edemezler.

10. Onların kalplerinde hastalık (şüphe ve nifak hastlığı) vardır. Allah da onların hastalığını artırmıştır. Ayrıca yalan söyledikleri için de onlar için açık bir azap vardır.

11. Kendilerine "Yer yüzünde fesat çıkarmayın", denildiğinde "Biz ancak islah edicileriz", derler.

12. Gerçekten onlar fesat çıkarırlardır, ancak onlar idrâk edemezler.

13. Ve onlara (münâfiklara): "İnsanların (Muhammed'in yolundan gidenlerin, Ensar ve Muhâcirler) imân ettiği gibi imân edin", denilince "Biz de o akılsızların inandığı gibi mi inanacağız?", derler. Gerçekten, asıl akılsızlar onlardır. Ancak onlar bilemezler.

14. Onlar imân edenlerin yanına vardıklarında "inandık" derler; fakat şeytanları (müşrikler, münâfikler) ile yalnız kaldıklarında "Gerçekten biz, sizinle beraberiz, biz sadece onlarla alay ediyoruz" derler.

7. Allâh has set a seal on their hearts and on their hearing, (i.e. they are closed from accepting Allâh's Guidance), and on their eyes there is a covering. Theirs will be a great torment.

8. And of mankind, there are some (hypocrites) who say: "We believe in Allâh and the Last Day," while in fact they believe not.

9. They (think to) deceive Allâh and those who believe, while they only deceive themselves, and perceive (it) not!

10. In their hearts is a disease (of doubt and hypocrisy) and Allâh has increased their disease. A painful torment is theirs because they used to tell lies.

11. And when it is said to them: "Make not mischief on the earth," they say: "We are only peacemakers."

12. Verily, they are the ones who make mischief, but they perceive not.

13. And when it is said to them (hypocrites): "Believe as the people (followers of Muhammad ﷺ, Al-Ansâr and Al-Muhâjirûn) have believed," they say: "Shall we believe as the fools have believed?" Verily, they are the fools, but they know not.

14. And when they meet those who believe, they say: "We believe," but when they are alone with their *Shayâtin* (devils — polytheists, hypocrites), they say: "Truly, we are with you; verily, we were but mocking."

خَمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
أَبْصَرِهِمْ غَشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ إِيمَانًا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْنِيُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّا نَحْنُ مُنْصِرُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا
يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ إِيمَانُكُمْ كَمَا مَاءَمَ النَّاسُ
قَالُوا لَنُؤْمِنَ كَمَا مَاءَمَ أَشْفَهَهُمْ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ أَشْفَهَهُمْ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا أَذِنَّ مَاءَمُوا قَالُوا إِيمَانًا وَإِذَا
خَلُوا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعْنَى
مَنْ مُسْتَهْزِئُونَ